

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาวิเคราะห์เรื่องสัตว์นรกที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท

ผู้วิจัย : พระมหาตุม ตนต์ปณฺธิโต

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: พระมหากฤษณะ ตรุโณ ผศ. ดร. ป.ธ.๓, พธ. บ. (การบริหารการศึกษา),
พธ.ม. (ปรัชญา), Ph.D. (Phil.)

: ผศ. รังษี สุทนต์, ป.ธ.๙, พธ.ม. (พระพุทธศาสนา),

วันสำเร็จการศึกษา : ๙ กันยายน ๒๕๕๘

บทคัดย่อ

ในการศึกษาวิจัยเรื่องสัตว์นรกที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาทครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ ๓ ข้อ คือ ๑) เพื่อศึกษาเรื่องนรกที่ปรากฏในคัมภีร์ พระพุทธศาสนาเถรวาท ๒) เพื่อศึกษาภพภูมิของสัตว์นรกในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท ๓) เพื่อศึกษาวิเคราะห์เรื่องสัตว์นรกที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท

จากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้พบว่า นรกภูมิ เป็นสถานที่ที่ไร้ซึ่งความเจริญ ไม่มีความชุ่มชื้นเบิกบานและความสุขอย่างใดเลย สัตว์ที่เกิดในภพภูมินี้ได้รับผลของบาปกรรมที่ตนเคยกระทำไว้ในปางก่อนแล้ว ก็มาได้รับทรมานทุกข์ทรมานมาก และไม่มีโอกาสที่จะทำให้กุศลจิตเกิดขึ้น สัตว์อันเกิดในนรกภูมินั้นเกิดด้วยโอปปาติกโยนิ (เกิดโตทันที) และเป็นภพภูมิที่ได้รับแต่ความทุกข์ตลอดเวลาไม่มีใครสามารถที่จะช่วยให้สัตว์เหล่านั้นพ้นจากความทุกข์ไปได้

บรรดานรกทั้งหลายนั้น มี ๔ ประเภท ใหญ่ ๆ คือ ๑. มหานรก ๘ ขุม ๒. อุตฺตุนรก ๑๒๘ ขุม ๓. ยมโลกิยนรก ๓๒๐ ขุม ๔. โลกันตนรก ๑ ขุม รวมทั้งหมดมีนรก ๔๕๗ ขุม

สัตว์นรกที่เกิดในนรกภูมิเหล่านี้ ต้องเสวยทุกข์โศกอยู่สิ้นกาลยาวนาน แต่จะนานเท่าใดไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับบาปกรรมที่กระทำไว้ ถ้าทำบาปกรรมไว้มากก็ต้องตกนรกอยู่นาน และต้องตกนรกหลายขุม เช่น ได้ทำบาปกรรมมีการฆ่าบิดามารดา เป็นต้น ต้องเสวยวิบากกรรมในเวจีมหานรกขุมที่ ๘ ตามอายุไข ๑ อังตรกัลป์ และต่อที่ “อุทฺตุนรก” ที่ล้อมรอบเวจีมหานรกนี้อีก ๑๖ ขุม และต่อที่ “ยมโลกนรก” ที่ล้อมรอบเวจีมหานรกนี้อีก ๔๐ ขุม และต่อที่มหานรกขุมที่ ๗-๖-๕-๔-๓-๒-๑ และนรกบริวารของมหานรกแต่ละขุมอีกตามลำดับ เมื่อเศษแห่งบาปกรรมยังไม่สิ้นต้องเสวยวิบากกรรมใน “เปตติวิสัยภูมิ” ต่ออีก เมื่อสิ้นอายุไขจากเปตแล้ว ต้องเสวยวิบากกรรมใน “ตริจฉานภูมิ” ต่ออีก เมื่อสิ้นอายุไขจากตริจฉานแล้ว ต้องเสวยวิบากกรรมใน “มนุสฺสภูมิ” ประเภทขาดตกบกพร่อง เช่น บ้า ไข้ ตาบอด หูหนวก เป็นต้น หากเศษกรรมสิ้นแล้วจึงเกิดมาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบที่ประกอบด้วย ศีล สมာธิ ปัญญา เป็นต้นต่อไป จนกว่าจะพบพระนิพพานในที่สุด

การศึกษาวิเคราะห์เรื่องสัตว์นรกที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท ผู้วิจัยได้พบว่าบุคคลที่เกิดในขุมนรกเหล่านั้นได้รับความทุกข์ทรมานมากมายเพราะถูกลงโทษจากนายนิรยบาลด้วยอาศัยกุศลกรรมที่ตนเคยกระทำไว้ในชาติปางก่อน และขุมนรกเหล่านั้นมีมากมายและขวางขวาง ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะขุมนรกเหล่านี้ถูกจำแนกไปตามกรรมของสัตว์นั่นเอง ฉะนั้นบุคคลที่ชอบกระทำแต่ความชั่วต่างๆในปัจจุบันชาตินี้เมื่อได้รับโทษทางกฎหมายบ้านเมืองถูกเจ้าหน้าที่ลงโทษทรมานต่าง ๆ นานาแล้วแต่ยังไม่ตายนั้นเปรียบเสมือนการตกนรกทั้งเป็นนั้นยังไม่พอเมื่อเวลาตายไปแล้วก็ต้องไปรับโทษในตกนรกมากขึ้นอีกทรมานกว่าโลกมนุษย์หลายเท่านานเป็นกับปี้ๆ ไม่สามารถที่กำหนดอายุของสัตว์เหล่านั้นได้มีแต่กรรมของเขาเท่านั้นที่จะกำหนดอายุของสัตว์เหล่านั้นได้ ฉะนั้นเราทุกคนควรกลัวต่อการกระทำความชั่วจึงแม้มันเป็นสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ก็ตาม และเราควร พากันหันมารักษาศีล ภาวนา ประพฤติปฏิบัติต่อไป จนกว่าจะพบพระนิพพานในที่สุด

Thesis title : The Critical Study of the Creatures of Hell in Theravada Buddhist Scriptures

Researcher : Phramaha Tum (Thay)

Degree : Master of Arts (Buddhist Studies)

Thesis Supervisory Committee

: Asst. Prof. Phramaha Krisna Taruno, Dr. Pali IV, M.A.,
(Buddhist Studies), Ph.D. (Philosophy), B.H.U., India

: Asst. Prof. Rangsi Suthon, Pali IX., M.A., (Buddhist Studies)

Date of Graduation : September 09, 2015

Abstract

The 3 objectives of the research on “The Critical Study Of The Creatures Of Hell In Theravada Buddhist Scriptures”, prescribed by the researcher, are 1. To study the woeful state said in Theravada Buddhist Script, 2. To study state of woeful beings in Theravada Buddhist Script. 3. To study analysis about beasts in the hell appearing in Theravada Buddhist Scriptures.

From this research, the researcher has found that Narakabhumi (planes of woeful state) is the place which is undeveloped, unpleasant and unhappy. The beings are in these planes because their own effect of bad action made in the past, they are very troublesome and have no chance to produce the meritorious thought, they appear by the way of Oppatika (creature having spontaneous birth) and it is the plane state always having unhappiness. Nobody can help these woeful beings to leave out of suffering.

There are 4 kinds of woeful state i. e. 1. 8 states of Mahaniraya, 2. 128 states of Ussudaniraya, 3. 320 states of Yamalokikaniraya and 4. 1 state of Lokantaniraya, it totals 457 states.

The woeful beings appearing in these planes will have got the suffering for long time, however, how long it is does not appear certainly, it depend on bad action made. If they do a lot of bad actions, they will be in the woeful state for long time and be in many woeful states, for example, if they have done bad actions such as killing parents etc. , they will get the effect of such action in the 8th state of

Avecimahaoraya as the period of age for one aeon then in 16 states of Udasudnirayas surrounding Avecimahaniraya, 40 states of Yamalokaniraya, 7 – 6 – 5 – 4 – 3 – 2 – 1st of Mahanirayas and the following nirayas of each state of Mahaniraya, respectively. If the slight effect of such bad action is not finalized, they have to get more effect of the bad action in Pettivisayabhumi. After finishing the period of departed being, they have to get the effect of bad action in Diracanabhumi. After finishing the period of being animals, they have to get the effect of bad action in Manusabhumi in the form of being defected men such as mad, mute, blind and deaf. After the effect of such bad action has been finalized, they will be born as perfect men having Sila, Samadhi and Panya until they will get Nipphana.

On the analytical study of Woeful Beings appearing in Theravada Buddhist Script, the researcher has found that the people who were born in the woeful states would get very much suffering and trouble because they were punished by the king of the underworld according to the bad actions done in the previous birth. There were so many and wide woeful states because they had to be divided as the kinds of bad action done by beings. Therefore, the persons who always do the bad actions in the present existence, besides being punished under the country law and getting various sufferings troubles because being punished by officers in the period of living, it is as if living in the woeful state in the present life. That is not enough, after death, they will be punished in the woeful states and will be more cruel than it be in the world of humanity for long time. It can not fix the ages of those beings. Their own actions will fix their ages. Therefore, everybody should be afraid of bad actions even it may be slight action and they should preserve Sila and Bhavana and practice continuously until they will enlighten Nippana finally.